संभ्रांतोविस्मृतःशरीरभावोराजस्त्रीत्वादिर्यया सा रणेषु युद्धेषूत्कर्षणेनसर्वाधिकोत्कर्षेण लब्धं लक्ष्यंवेध्यंयेन सर्वतोधिकवेध्यवेधकइत्यर्थः ॥३०॥ अप्रमेयः देशतःकाल तश्चापरिच्छेद्यः गुणेयत्तयादुर्ज्ञेयश्च ॥ दुरासदः योगिभिरपि प्राप्तुमशक्यः ॥ उत्तमधर्मकः पुरुषोत्तमधर्मा ॥ अक्षीणकीर्तिः पापवदाभासमानेनापि कर्मणेतिशेषः ॥ अ तएव पुरुषोत्तमधर्मा ॥ क्षतजोपमाक्षः रक्ताक्षः ॥ ३१ ॥ आत्तबाणासनश्चासौ बाणपाणिश्चेतिकर्मधारयः ॥ संहननं दृढगात्रता ॥ तादृशेन त्वया हतोवाली मनुष्यदे हाभ्युदयं मनुष्यलोकवर्तिदेहप्राप्यमभ्युदयसुखं विहाय दिव्यदेहेन प्राप्योयोभ्युदयस्तेन युक्तः समासआर्षः ॥ ३२ ॥ अतः येनैवेति रमेत रंस्यते ॥ ३३ ॥ पद्मस्या

तंसासमासाद्यविशुद्धसत्त्वंशोकेनसंभ्रांतशरीरभावा॥ मनस्विनीवाक्यमुवाचतारारामंरणोत्कर्षणलब्धलक्ष्यं॥ ३० ॥ त्वमप्रमेय श्चदुरासदश्चजितेंद्रियश्चोत्तमधर्मकश्च॥ अक्षीणकीर्तिश्चविचक्षणश्चक्षितिक्षमावान्क्षतजोपमाक्षः॥ ३१॥ त्वमात्तबाणासनबा णपाणिर्महाबलःसंहननोपपन्नः॥ मनुष्यदेहाभ्युदयंविहायदिव्येनदेहाभ्युदयेनयुक्तः॥ ३२॥ येनैवबाणेनहतःप्रियोमेतेनैवबाणे नहिमांजहीहि॥ हतागमिष्यामिसमीपमस्यनमांविनावीररमेतवाली॥ ३३॥ स्वर्गेपिपद्मामलपत्रनेत्रसमेत्यसंप्रेक्ष्यचमामपश्य न्॥ नत्वेषउच्चावचताम्रचूडाविचित्रवेषाप्सरसोभजिष्यत्॥३४॥स्वर्गेपिशोकंचविवर्णतांचमयाविनाप्राप्स्यतिवीरवाली॥ रम्येन गेंद्रस्यतटावकाशेविदेहकन्यारहितोयथात्वं॥३५॥ त्वंवेत्थतावद्वनिताविहीनःप्राप्नोतिदुःखंपुरुषःकुमारः॥ तत्त्वंप्रजानञ्जहिमांनवा लीदुःखंममादर्शनजंभजेत॥ ३६॥ मलं यत्पत्रं तद्वन्नेत्र समेत्याप्सरोभिस्ताः संप्रेक्ष्यच मामपश्यन्नरमेतेत्यन्वयः ॥ उच्चावचैर्नानाप्रकारैस्ताम्रैरक्तपुष्पैः कृ तः शेखरोयाभिस्ताअप्सरसोनाभजिष्यन्नभजिष्यति रक्तपुष्पधारणं वालिवशीकरणाय ॥ ३४ ॥ तटावकाशे तटदेशे ॥३५॥ यद्वनिताहीनोदुःखं प्राप्नोति तत्त्वं वेत्थ ॥ अतस्तज्जानन् त्वं मां जहि कुमारः सुंदरःपुरुषः ॥ यद्वा दुःखहेतुमाह कुमारइति ॥ कुत्सितोमारोयस्य मारकत्वेन मदनस्य प्रसिद्धेः ॥ अथवा कुत्सितोमारोमर णं यस्य ॥ मरणादपि दुःखजनकत्वादेवमुक्तिः ॥ भावे घञ् ॥ ३६ ॥